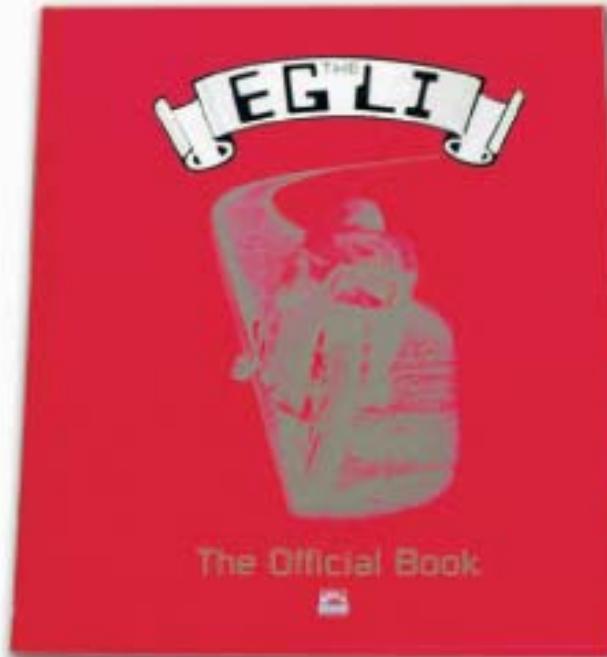

Egli to rád červené

Kdo má v oblibě sytě červené stroje nejznámějšího švýcarského „tunera“ Egliho a nebojí se angličtiny či němčiny, tomu udělá radost knižní novinka s názvem Egli The Official Book.

text a foto: Honza Klemek (jan@bikes.cz)

Knižku o proslulém švýcarském úpravci Fritzovi W. Egli bychom hledali na pultech našich knihkupectví asi marně. Přesto nejsou výtvary tohoto vitálního konstruktéra mnohými českými milovní-

svou dobu úžasné výkony; to jsou typické znaky Egliho upravených strojů. Přestože tento pracovitý a skromný Švýcar nedávno oslavil sedmdesátiny, i nadále plně pracuje ve své dílně ve městě

Thun, tedy uznávaným odborníkem ve světě motorek. Jeho jméno najdeme na hřbetech velkého množství především německy psaných knih o motocyklech.

Úkolu sepsat bezmála padesáti letou historii značky Egli se Gaßsebner zhostil výborně. Luxusně zpracovaná kniha, krytá tvrdým obalem a obsahující bezmála tři sta fotografií, přiblížuje čtenáři na zhruba 270 stranách z křídového papíru vzlety a pády Fritzeho mechanika, závodníka, laďáče a dovozce mnoha značek. Fritz byl úspěšným závodníkem, na konci šedesátých let získal titul mistra Švýcarska ve tlidě do 1000 cm³ na stroji Vincent. Nádherné Vincenty byly oblíbeným tématem Egliho úprav a prvních čtyřicet stran knihy je věnováno právě jím.

Egliho ale lákaly i japonské superbiky Honda, Suzuki a Kawasaki, které opouštěly v 70.-80.

letech brány betwilecké dílny ve velkém počtu. Radikální úpravy těchto strojů jsou nosnou částí knihy. Egli se ale nevyhýbal ani vylepšování strojů Ducati či Triumph.

Kdo pozorně sleduje výtrvalostní soutěže, tomu neušlo, že v roce 1975 vyhráli Georges Gobier a Alain Genoud závod Bol d'Or právě na Egli-Kawasaki.

O tomto a dalších strojích (nejen) švýcarských závodníků pře Gaßsebner opět na několika desítkách stránek. V knize najdeme i zmínky o Egliho spolupráci s návrhářem Colanim či německým designerským studiem Target, odkud vyjela mimo jiné například legendární Suzuki Katana. I když nakonec bez Colaniho

kapotáže, přesto roku 1988 překonal přeplňovaný speciál s názvem Egli-Colani MRD 1 rychlostní rekord na trati v italském městě Nardo.

CO CHCEŠ DNEŠ NA SUPERBIKÁCH LADIT

V současné době se Egli zabývá nejradijnější úpravami indických Enfieldů, protože je prý na nich, na rozdíl od japonských supermotorů, spousta věcí k vylepšení.

Jste-li fandy červených Egliho speciálů, nenechte si tuto pozoruhodnou knihu o rozměrech 21 × 24 cm, vydanou německým nakladatelstvím Elementbuch, rozhodně ujít. Pětapadesát euro sice není málo, ale litovat jich po prolistování knihy nebude.

